

مشهد مکہ راجحہ

۱۹۲۹ م ج

صفحہ اول
جلد پنجم
شمارہ هشتم
قیمت اشتراک
۷ ماہ فوریہ

اینجیزین برسیت تاریخ بھائی صرف نہ کر دیں بلکہ اپنے کام کا کوئی بیکار و مخدوش اداوارہ ادا کر دیں۔
صلح ہموگی تو بقیہ طبقہ و پیشوں مرضیت بھائی اللہ ولہ طرف بجهان و توضیح حقائق اپنے عین خواہو نوشت و مقالات مفید کو لفظ
سک ادا کر دیں۔ فیول و نشر جو لحد گردید

گردد پس اسہ دو امام کہ شاہکو شر اول نظر
خود را تسبیت کنید اخلاق خود را تربیت کنید
گفتار خود دنار را تنظیم کنید نافذانی پر برآ کر جید
و بفضلہ عالم انسانی مزین شویں اوقت تربیت
ناس پر حادثید ذیرا عالم انسانی نامنیست
خلاف احظہ و یکنید کہ حیاتیہ حربی و قتال است
ہبھندہ نزاع و جدائی است ایضاً بطلبہ بلکہ
شما مزید شویں صرفت گر جید کے خدمت
بعالم انسانی بھائیہ سبب دشمنی ایں
عالمر شویں و نیز فوج قعلم و تربیت برپا کی
تکی بوساطہ اقوال انسان تقویں تربیت کیں
حریکریو بوساطہ اعمال انسان ممکن نہ ہے
با توں سعہ دا تربیت کنید و کن اعظم ازانہ
باعمال است ذیرا اعمال تائیش بیشتر است
شہزادہ انسان بہادر ذکرو فاکندر و مردم را بزرگ
دھونت بھیت و وفاکندر تاخون جہل و محبت و وفا
قیام کنید البتہ ایں عمل بیشتر تائیش حاصلہ گزناہ
بیخبر میشوند نہ صناعی نہ تجارت نہ فلاحی مانند
اہمی او سط افریقا کہ دریافت و حشیش عالم اروپہ
چہ چیز از عالم اور یقیعاً ممتاز کر دیں یقین است تربیت زیر
اہمی اروپا تربیت میشوند اہمی افریقا تربیت غنیشون
و ایں وفع و مشہور داست کہ امان محتاج تربیت است
و تربیت مردو قسم است تربیت روحانی و تربیت
جسمانی تربیت طبیعی و تربیت الہی انسانی الہی مریت
یو جانی حستد معلم الہی حستد نظریں مل تربیت
الہی تربیت میکنید قلب و اخلاق انسان زیر تربیت
کنید و مچھیں ترقیات جسمانی حضرت من مریت و روحانی
حاسن بکر جید چون روح انسان قلب انسان اخلاق
انسان تربیت مشود یقین است تربیت جسمانی حمل

ترجمت

بيانات مارک حضرت محمد البھاء رسالت تربیت
در منزل نیدر بلبلیہ دریلان ۲۳ ماہ دسمبر سے ۱۹۱۶

هر انسان باید ایل درستگران باشد کہ ہو شد
کامل گردد زیرا اول تربیت فتن خویش لازم است
ملاحظہ کنید کہ جمیع کائنات محتاج تربیت است
ملاحظہ میکنی ہر نیاز کہ ہر نہاد ضعف تر است
چون تربیت کرنی نہاد فتنی باید وکھا احمد کی جعل
تربیت میکنی بسیار بزرگ میشوند حیوانات نہ تربیت
میکنیں نہ بکنند حیوانات وحشی تربیت میکنیں
رام واھی میکر جید پس وفع شد کہ تربیت جمیع
ایسا اثر حاصلہ ولی حرم العلام انسانی اعظم است
انسان بی تربیت حیوان است بلکہ از حیوان بدتر است
شہزادہ اگر اٹھانی حرمیاں ہیا نہ ایسا تربیت
یقین است کہ جاصلیت ایسا تربیت ایسا عالم معرفت
بیخبر میشوند نہ صناعی نہ تجارت نہ فلاحی مانند
اہمی او سط افریقا کہ دریافت و حشیش عالم اروپہ
چہ چیز از عالم اور یقیعاً ممتاز کر دیں یقین است تربیت زیر
اہمی اروپا تربیت میشوند اہمی افریقا تربیت غنیشون
و ایں وفع و مشہور داست کہ امان محتاج تربیت است
و تربیت مردو قسم است تربیت روحانی و تربیت
جسمانی تربیت طبیعی و تربیت الہی انسانی الہی مریت
یو جانی حستد معلم الہی حستد نظریں مل تربیت
الہی تربیت میکنید قلب و اخلاق انسان زیر تربیت
کنید و مچھیں ترقیات جسمانی حضرت من مریت و روحانی

حاسن بکر جید چون روح انسان قلب انسان اخلاق
انسان تربیت مشود یقین است تربیت جسمانی حمل

وأحسنت لحساباته التي ناشد ودحش خالية ليست بحقيقة الالوهية لأن حقيقة الرب يم
محبطة بكل الأشكال لاعاطه ومقيدة عن الحروة
والآثارات بل هي وحدها حقيقة منزه عن الوجوه
الذهني ولا يكاد المقل يحيط به حتى تسعه الأذهان
لأنه كره الآثار وهو يعلم الآثار وهو الطيف
الخير وإذا امعنا النظر بين المقدمة نرى أن
تفاوت المراتب في الوجود مانع عن الأداء ذلك حيث
أن كل مرتب دافعه لا يكاد أن تدركه مافقتها
مع أن كلتها في حيز الامكان دون الوجوب فالمرتب
للحادث ليس لها خير عن المرتبة النباتية لأن المحاد
لا يدرك الفرق المتساوية والمرتبة النباتية ليس لها خير
عن عالم الحيوان ولا يكاد النبات أن يتضمن المتع
والبيص والحركة الارادية ولو كانت في أعلى درجة
من النبات والحيوان لا يستطيع تصور العقل فالنوع
الناتفة الكائنة لحقائق الأشياء لأنها قاد الموجد
واسير الحركات وذاهل عن كونها حقيقة معرفة
 وكل حي أن لا يكاد يدرك حركة الأرض وكيفيتها
ولا يكاد تكتشف لفروع المادتين والمادة الامرية لها
عن الحواس وهو حال كونه اسيراً للأثير ذو أهل
قاد الأداء ذلك فإذا كانت حقيقة المحاد والنبات
والحيوان وللناس حال كونها كلها من حيز الامكان
ولكن تفاوت المراتب مانع هنئ بذلك الحادث كالنبات
والنبات قوى الحيوان والحيوان فضائل للناس ضل
من الممكن أن يدرك الحادث حقيقة العين ويعرف
الضع هو في الصانع العظيم استغرا الله من ذلك
ضعف الطالب وجل المطلوب نهاية اقدم العقول
عمال فما يبقى ادنى شبهة أن الحروة عاجز عن
ادرى العين كما قال عليه السلام ما عرفناك حق
معرفتك ولكن الامكان من حيث الوجود والشدة
يحتاج الفيض من حضرة الوجوب وعلى ذلك الغيب
المنتزع المنقطع الوجد الذي يخل على حقائق الأشياء
من حيث الأسماء والصفات وما من شيء لا يذهب
من ذلك الفيض الالهي والجلي الرحماني وإن من شيء إلا
يبيع جمهور ما للآذان فهو جامع للمثال الامكاني
وهو الجم الجاهد والطف الباهي والحس الحبراني
وفضلاً عن ذلك حازن لكوال الفيض الالهي فلا يكاد
أن يشرف الكائنات ولم تكن محبطة بحقائق المكتن
كاستفة لأسرارها وأخلاقها بنواحي خواصها وأسرار

وأخذت لحساباته التي ناشد ودحش
بغذب بروح القدس تكرر وفورة نيت فكره ذاته
باشتراكه وفلا يفتدى من ذاته باشد وعمال خيرهم
ندا شته باشد شبهة نسبت كأفكاره ذاته
آنچه بگوید وبكلامه (بيانه) پس باید انخدع لذاته
كره كه ما را موفق باعمال خير كند وما موقعا
با أفكار عاليه كند وما را موفق با خلاق ووجه
كند اذوقت میتوانم خدمت بعالم انسانکنم
اذوقت میتوانم بباب فرمانیت عالم انسانی کردم
اذوقت میتوانم خدمت بجهة عالم انسانکنم
اذوقت میتوانم بشرح عمر پیرزاده امید و آن
شما موقعا باین اعمال خير كند باشد

خطاب مباركي

نقل عنجريدة الأهرام اليوميه العدد ١٠٥٥
٢٣ ذي القعده ١٤٩٩هـ
القاهره حضرت عبد البهاء في باسمه الكنيه من
جريدة الكبير

ايها المحترمون : (علموا ان الأنبياء من اياتي
عن الفيض الالهي والجلي الرحماني وانطبعت فيها
أشعة ساطعة من شمس الحقيقة والمنتفع فيها
الصورة العالية بمثله لها تجليات اسماها الله الحسنى
ما ينطق عن الهوى ان هو الا رحيم رحيم فهم
مداد الرحمة ومهابط الروحى ومشائر الانوار
معصاهم الاسماء وما ينزلان لاصحمة للعالمين
واما الحقيقة الالوهية فهي معددة عن الأداء ذلك
ويترهه عن ان تتبع عناكب الأفكار بما يحملها
تكلما يتصدر الآذان من ادق المعانى اما هو صدر للخالى
وادهام ما انزل الله بهما سلطان و تلك المعانى انسا
لها وجود ذهنى وليس لها وجود عينى ومحاطة بالخيال
و محدود ليس ببسالة حقيقى والله بكل شيء يحيط
والحقيقة الإنسانية اعظم من ذلك حيث لها الوجيز
الذهنى والوجود العينى ومحيطة على تلك القراءات
الذهنية و مدحوك لها والأداء فرع الاحاطة
فالالوهية التي تحت الأداء كانت الإنسانية انماهى قصورا

أز طرق مخلف روحاني مصر

يَقْلِمْ آقا ميرزا أبو الفاسِدْ كُلْسَانَه

تاریخ ١٩ ماہ جانویں ١٩٣٥ء

حوالہ

حاضر شریف ناظم صدر حضرت سرور الدین عظیم رحیمیان
معتمد آقایان اعضاً، مخالف و مخالفین لجیئه الہو
اروی عالیٰ الخاتم طویبهم الفداء

پرانی پاس دستايش و حمد و حمد و دنیا پاشر سلطان فضل
بایشان جل ذکر الابھی و توجہہ و تشبث با حالت
عزماً قدس مالک سریر عهد و پیاق و محروم فاق حضرت
عبد البھاء و مولیٰ الوری اروی عالیٰ ارواح المعاشرین لجه
الندا، و تقديم ملسم هفت و نیم و محبت و فاعب حضرت انر
ثابتین در این بیان بر محمد اللہ و میثاقہ علیم بھائیہ الابھی
معروض سید احمد: چون سیل مسلط سدود طریق
مکاتبات و خابریت بكلی مقطوع گشت و دوامہ زیارت راز
نحوت قدس خروم داری شمارت روح بخش مطہر شیع
بهم غم و حزن والحمد لله گشتم و عناجات و حبر و کون
و تسلیم و رضا تسلی خاطر غویم تا انکه جانب ناشر
نحوت الله آقای حاجی سید جبار صاحب تاجر بزرگ
ارواحت اللہ کے العناجمت بر سافرت فرمودند و نکوی
جانان شناختند بعد از تشرف بعض اقدس ازوی مسلم
عبدیت و اشیاق محبوب از امور حضور داشتند
و اذ لسان مبارک عنایات بدریمه حرباً و محل نازل پس
از حد سکه روز اذن و مجموع صادر و مراجعت غور
و پیشانیت صحت و بیجهت و جرم دینا ملک اک انظم مراہب
الہو و سبیعیات و مرحاب و جمالی محل است ای اعزم و موت
ولوح مبارکہ ما خوار جناب قائد حق تاجیر صفا فی عز صدر و
یافته بود سانیدند زیارت و در راهیان دلار و رکش
و افتد و قلوب پیش معج دریان و سرور پیان سینو (فرموده)
جمع ساجد و حلمد و شاکریم داریخت و ملکت حضرت حاج
سید جو لواصا صاحب عحق و متشکر صورت لوح مبارک
این اے :

حوالہ

اعز بنت صادر قیامیان و للہ رکه بفضل جو
آفات حرب ای طوفان عظیم حفظ و حصریم و مخصوص خواز
بایار ای مقطوع محرقت و دخونیم اگرچہ پیش معنی
در مرقد و عبر و خسیع و بصر را بیز حق و فضی
امید ای طاف چنان که یادان جمیعاً حرب ای داعان باشد
و علی الاجماع عموماً البھاء الابھی . بیان و عبار

المکننة فی کونها و فخریها من حیث الغیب الى
حین الشہود و تعریضها للعقل والافهام هذاهو
سلطان الانسان و برهان الرسول الاصنی فکل
الصنائع والیداع والعلم والفنون كانت دوہاما
فی حین الغیب السر المکنن خذل العزة الكافر
المؤید بالانسان قد اطلع بها و اخرجهما من حین
الغیب الى حین الشہد و عرضها على الصائز
والابصار فثبت ان الحقيقة الانسانیة متازة
عن سائر الکائنات و کاملة لحقائق الانسان
لاستیما العزه الكامل والغیض الشامل والمن لا يذهب
کل بھی کیم و رسول علیم فهو عبارة عن مرأت
صافیۃ لطیفة منظبة فیها الصور العالیة
تینی عن شمس الحقيقة المجلیة علیها بالغیض
لابیف ولا یرى فیها الا الضاء الشامع من شمسی
الحقيقة و تقییفہم على سائر الانسی و ذلك لتهوی
لی صرط مستقيم و اذا قلنا ان شمس الحقيقة
شرقت بازورها على المرایا الصافیۃ لبس الهراء
نه ان شمس الحقيقة المقدسة عن الالام
نزلت عن علوقدیها و سمعت زینیها و بخطت
و حللت فی المرایا الصافیۃ استغفار اللہ عن ذلك
وما قدر و احق فدیه بل فقصید بنللہ ان شمس
الحقيقة اذا فاضت ازورها على المرایا لابیف فیها
لاضیافها ما ینطی عن الہو و ان هو الا وحی و عی و
ان التزویل والصعود والدخول والخرج و المخل
من لوانیم الاجرام دون الاروح فکیف الحقيقة
الربانیة و الدذائیة الصدیانیة ایها جلت عن
ذلك الادھاف فلایکاد بینقلب العدم حادثاً ولا
الحدوث قدیماً فقلب الماہیة ممتع و محالهذا
هو الحق و ما بعد الحق لا الصدایل المبنی عایم
ما یکون الحادث یستفہن الغیض الشام من حضرة
القیم فلیتنظر لی آثار رحمة اللہ فی المظہر المؤید
واللی لأنوارائق سطعت باشدار اشراق من الانف

السعی و الی السراج الوجه الساطع الارم فی
الزجاج الحسیع علیم الصلوة والسلام و علی
الذین بهم اشراق الافق و ظہر لاسار و شاعر و
ذاعت لاتقار

ردیل لاشو اکتم و محکم لکن المیاق فداه پس از آن
حمد و شاد شکر و پاس جمال قدم بدل ایمه لاعظم بعرف
حضور آن یا و دان امرالله و قابیت دعوه در پیمان شنا میناید
که دو سه ماه گذشت که بدل هم و قایع معلوم و چون شد
اینها می تراکم جنات دجدال حرم اتفاق مملک طغوار
روابط مرشد بیکم مقطع و طرف فهاب و ایامی از هر جهت
مدد نمایند خوبین ایام جانب عالم جانی سیماد خوش
پنهان احوال و حجت حضرت عبد البهای با بن ارض و مهد
اضطراب قلوب احباب شرق و غرب راغبند که چون طرف
اخراجات قطعی است شده حقی ممکن نیست که مکله از
گذارشات احوال خود بجهت ارسال شود لهدا درست
بیار پریشان و انکارشان متفق است اگرچه بکنم قبل
تکرار افاق ایجتیحاج مطلع اخبار با طرف زده شد
و لی در این ایام اطمینان برآمیزی نشود غیره بگذر
حربی بعد که اول سال جدید میلاد حضرت لبنا شریعت
خواه بشایسته داده مشیود که الله لله ولله سلیمان
حضرت موطا الیه و محدث مقدس حضرت عبد البهای خود
میگویی و در همایش خوبی است فرموده جمع ساعتی خوا
ساخته تی شفید بودم بیانات بمالک کل عکالت بر صحبت
و سلامتی مشیود وجه نو طبقیش نشیم بود و محل بقایش
حضرت شان آثار بجهت و سرمهود بود و اواره رفاقت
از باران ظاهر صحبت از اطلع و سلام بود و بیانش
از اخوت و وفا با خاص و عامر کسانیکه در این
سیاریک با افق متفق ارزوی و لعلیت خود کاب بعدند
و زیارات لایقی دلایلی همیشه وجود اظهر اینچه خود
میگیرند که چه نوع دلبری و حمد عالم از اینجا نیافرود
و یکیه سعی و کوششی خوبی افاط ایوان دو فرقه که هسته
بودند سیاستند که پیمان سفرهای پرورد بعده از
اکمال این بخت اکبر و جو حیا امداد بلند احتی و آیینش
کامل کارم حقی حکای ما هر پارهی و نیزند و ازاد خیزند
میگند که کارم است عده نه محبتی فرمایند و نه نهضتی نمایند
و نه حکم گشند و با وجود حنیفات مظہر تمام شده از
این آثار اطلاع ابداء ممکن نبود و حقی حضرت مولانا
الورع فیل منیر مودودی نادر مالک غرب بودم کان چنان
میرفت که مجھن در وحدت شرق بلو اباب است رفعت
موقی اقتدار فرام خواهد اسر علی حضور قدم از کشتو
پایین نگذاشته بودند که صفت اشغال مختلفه از عروض
جمع نمود و معاشر الله یعنی قوم این طریق وسیع گردید

مکتبی هم که مزین و مطرز بیاناتی با کفر است چنان که متر
احمد سراب روحیه افتاده مرقوم فرموده لذیعنای استخراج و
حالین شده جو حفایت است آشنا الله تمام اعظم فرموده و در عالم
روحمانی تاریوت فرمایند
صد هزار حمد و شکر هزار و نه هزار که همچه هیکل افتخار طهر
و بیش از هشتاد اور خیلی بیشتر و بهتر از پیشتر بوده است
چنانچه از زوج و پیانات مبارکه و احیاءات و ازهه متقدرات
و جمیع طائفین حول دخل مبارک آسوده و مستعرض و شیخ
بوده اند یعنی است کل خودستان از این مردمه چهار مرور
بوجود و طرب آیند و مصروف و مستبشر شوند چشم محمد
نویشن قلب همه گلشن
جناب اقامیرزا فضل الله خان شیرازی روحیه افتاده
که حضرت مشترف با احت اقدس و عضو قدس بالیام
از احیاء از شیراز تشریف آورده بودند رووز مازق
با شور و از مصحر حکمت فرمودند و عصر وحد سیزدهم
در پیام حقیل جبله از پورت معید روانه خیما شدند
امید چنان است که با آرزو و امال خودش نان که درین
و ع忿ونها بحضور بمالک شرف شوند لحق خواهی طوفان
عنضم حضرت فرموده امن حال منتظر و چشم برآمکایت چدیه
سیاستهم لهم ایان صر و طر و خدمتیم جمع باری
با از کائمه سیه دشکنیات بعدیم حذکر و مکبرند و از
هم که اه کبری، سعادت نایید و توفیق خوازند کل بر آنچه
سر او ارجو حوصلت میور و معرفت کردم انه حضرت
المؤید الموفق المقتدر الرؤوف بالرحمه الرحم
واطلاف از هفت رحال با کفایت دولت عظیمه
انگلیس نهایت امن و امان است و جمع سکنی
و ولردن آسوده و رلعت میباشد امید واریم
که ابرواب مکابته و مخابره بالرأی مقدسه شریعه
شود و هر پرسته بزرگیت الواقع مقدسه و پیام
بیانکم و مکایتب و حاشیه شرف و سرور کردم و می
خواهی علی الله بعریز والله علیکم

اخبار از ساحت اقدس

نعلم جناب اقامیرزا احمد سراب

اریتکه موزخه اولیاه جانزی

حضور برادران دو شاهزادگان اسرالله و لیلمام عنتی همچو
سعی فداهم

۵

و بما طریق محبت الله پوشید نه بیل جور و چهار
پرسش آن تابعیت کنند و خدمت کعبه عزیز
خواز بوده و عاریض مانند غیث حامل ارجیح حملات
متواصل اذیک طرف ملاقات دوستی سافران از این جهت
فرمودند : —

" ما در خل جمال عبادت کنیم و با جمع ملل عالم طبل
جمع کوییم با هیچ ملق از ملل جهان جنگ ندیم و با هیچ
کس نزاعی نخوایم و در حق کل دعا میخانیم حضرت
بها الله فرموده — که جمع خلق اخنام آن را هم تدر
و خدا بنا تحقیق و مهر بان برکل اگر مهر بان نبود
خلق نمیکرد اگر خلق نمیکرد رزق نمیلد اگر رزق
نمیاد حفظ نمیفوده اگر حفظ نمیفود نمیروند
پس معلم شد که خدا مهر بان برکل است ملائکه
شان تحقیق مهر بان چولان اما مهر بان باشند با جمع
ایران و دول عالم صلیم با هیچ ملق نزاعی خود جذب
ندایم همه را خلصم " و همچنین یوم دیکر فرمودند
با این این راه دنر مکاتبی وصول یافت ابا بابا

از صعود قیام بخدمت امراء نمائیم و در طریق
صلیت ناس جانشایی کنیم نه راحتی جوییم و نه لایقی
طلبیم همچ چیز جزء ندامیم و هیچ خشی جزء او
نشناسیم ملوا ازا و باشیم همه فکر ما در این صرف شرمنده
که چه کنیم که سبب تریع امراء و گردد چه بگوشی
که بس نشر ففات الله شود چه بتوییم که برق
تبته و تذکر نام گردد از طور رفتار دنیا که ناس
محبت الله در قلب شعله زیر اگر بسبغت امراء
نگردم بی خلعت آن فشیم اگر خدختی باشان
مقدش فنایم اهانی و آشیانیم اگر بی خبر
القاد نشوم بخلاف نگردم اگر آنوار ملادوت
جهانیش را نشر نمایم بر غفلت خواب غنوی نیز را نیز
پنهان سال بر این قریت مانع میگشید زخمی بر این قریت
ما بگردن نازنیش قبول نمود و حبس و نقش بباره
و هزار گونه پرایادهات را برای آنکه بسیار ماقبل
فرموده هیچ ازها اجر و مزدی نظریه اگر شجره نازه
غیر شده امریکا کشید تربیت غنیماًم و آیا بعینکیم
آنرا قیله بریشه آن نزیم و الله اکثر کلام این اصراف
هر فکری غیر از این اشکار هیچ است باست جز خسارت
از این دفعه همچویش وحدت عالم اکثار و این
همیش پرواژه هایند و امن پاکیزه خود را بعضاًت

بیویکه در بجنی او قات عدد سافران ده هزار کوع
کریل که از همایات شرق و غرب جمع شده بودند از صدر
نمایند بوده و عاریض مانند غیث حامل ارجیح حملات
متواصل اذیک طرف ملاقات دوستی سافران از این جهت
دوید و باز همیش اغیار اینکه سه چوب صد ها مرافق که
از امریکه و ایران وغیر از نفس مقبلین بسیار از طبق
وقت رفق اموری که خود نمیگشت و همچنانه ای خل و خشم
شده بوده و از جمیت خیکر مقابله با عدا و خواهیش خیکر
حقیقت را حق ممکن نبود و بجهت اکالیت رنجات و شفاقت
آن دوستکه ساعت خرابی هم که لحظه میتواند
متفوذه موقوف شده بوده بجهت که بمشترک شبانها
ما همچ بیله بودند و بدینگاه قاضی الحاجات تناجمات سواد
جهنمباری تقریباً هر یاری حالت بود که جنگ عویش شروع
گشت و خاره اش هر علکی را عاطم نمود این ایام میزد
شد و طرق مقطع گشت بازی جمیت نه سافران
باین این راه دنر مکاتبی وصول یافت ابا بابا
که شب و دن و جمعه بیله لمشغول میشد از همان
برداشته شد و درستگاه تحت اجهایی هیان آمد
این است که خود خدای رحمای دوستکه ما همیت
مبارک بیک به مدارا خدمای دوستکه ما همیت
سال چهاردهم نیکیزادم مگر باقی سرشار از سرور
و رویی پر فرع زیرا سلامتی وجود اظهر که منتهی
اما است در غایبیت نیکوی است اگرچه این هیله
ماه خبری از این ارض با طرف فرستاده نشد و همین
تا این این راه امن فایده داشت ارسال اخبار
هملت مشکل و طاسید علیم که مایلین الهی از این خبر
حالید اینجا جدیه حاصل نگاید و غنمه پرسور نیز
نماید وجود مبارک حضرت عبد البهای در جمیع
بيانات اخیر خود احیید الهریل بر وعایت خضم
و انتظام از مسیرها اندو شریفات الله مطلبند زیرا
دوستان بحال قدم خود خواه کمل ملا خل بوجه و هستند
برای نفسی بدی خواهند و در طریق متقدم خط و سلسله
شب و روز فشرخ نایند کاری بکو فدلند و در مسائل
سیاسی و علم فیضه هر یک مداخله نمایند از هر قدری
آنرا قیله بریشه آن نزیم و الله اکثر کلام این اصراف
از این دفعه همچویش وحدت عالم اکثار و این
همیش پرواژه هایند و امن پاکیزه خود را بعضاًت

[بقیه دامنه]